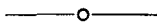

mai. De politikai reményeikben megcsalódtak. Az udvari politika kihasználta s elejtette őket.

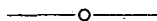
Az *abszolutizmus kora* jogilag épúgy leigázta őket, mint a magyarokat; de kárpótlást nyertek anyagiakban, érsekségek, püspökségek alapításában. Az 1867. kiegyezés ellenzésükkel jött létre.

A *kiegyezés után* nem elégednek meg a jogegyenlőséget biztosító XLIV. t.-c. u. n. nemzetiségi törvénnyel sem. Passivitásba léptek. Majd az önálló királysággá alakult Romániára támaszkodva, folytatták aknamunkájukat a magyar állam ellen. A román irredentizmust a bukaresti „Kulturliga“ szította s az Erdélyben alakult oláh bankok anyagilag támogatták. A külföldi propaganda, a rágalmozó „memorandum“ előkészítette a falajt és az európai közvéleményt a bekövetkező nagy változásra. A világháború zivatarának lelkiismeretlen kiaknázása megvalósította nemzeti ábrándjaikat: Nagy-Románia megalkotását.

11. Varga Sándor: A transcendentalis deductio Kantnál.

(Megjelent nyomtatásban: Sodalitas Amicorum Universitatis Regiae Hungaricae Franciscó-Josephinae, Szeged, 1926. 22. 1.)

1924—25. tanévi doktori értekezések:

1. Gosztonyi Margit: Goethe és Schiller barátsága.

A német irodalom két legnagyobb költőjének, Goethének és Schillernek neve a művelt köztudatban egymáshoz kapcsolódott ama páratlanul álló költői barátságuk révén, mely oly áldásosan befolyásolta kölcsönös munkásságukat s ezáltal a német irodalomnak mérhetetlen hasznára volt.

1794. június 13-án Schiller meghívást intézett Goethehez a „Horen“ című folyóiratában való részvételre. Goethe barátságosan válaszolt: „Ich werde von ganzem Herzen von der Gesellschaft sein“. A „Hórákat“ poétikusan kiegészítő „Musenalmanach“ című folyóiratot is adott ki Schiller, melynek Goethe szintén nagyjelentőségű munkatársa lett.